

Πέτρα ποτιστική

/ [Νέοι και Εκκλησία](#)

Παράδοξα και θαυμαστά στη φύση! Δημιουργία απείρου κάλλους! Χιλιετίες ο άνθρωπος αχόρταγα δεν σταματά να εξερευνά και να ανακαλύπτει... και να θαυμάζει! Εκεί όμως που σταματά ο νους, είναι το θαύμα! Η υπέρβαση των όρων της φύσης προσεγγίζεται με τα φτερά της πίστης.

Η έξοδος των Ισραηλιτών από τη σκλαβιά της Αιγύπτου διαβαίνοντας την Ερυθρά Θάλασσα «ἀβρόχοις ποσί», δεν μπορεί αλλιώς να περιγραφεί παρά ως ένα ανεπανάληπτο, ασύλληπτο θαύμα. Και η πορεία τους στην έρημο ως τη Γη της Επαγγελίας συνεχίστηκε με απίστευτες δυσκολίες, σκληρές περιπέτειες, αλλά και θεϊκές παρεμβάσεις μεγάλες και θαυμαστές.

Ύδωρ εκ πέτρας! Ήταν ένας ολόκληρος λαός βαθιά στην έρημο. Στην περιοχή Ραφιδείν που κατασκήνωσαν, νερό δεν υπήρχε να πιεί ο ταλαιπωρημένος λαός. Εξαγριώνονται. Γογγύζουν προς τον Μωυσή κι εκείνος αισθάνεται την οργή τους απειλητική. Προσεύχεται θερμά και η απάντηση του Θεού έρχεται: «καί εἶπε

Κύριος πρὸς Μωυσῆν· προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου, λαβέ δέ σεαυτῷ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ· καὶ τήν ράβδον, ἐν ᾗ ἐπάταξας τὸν ποταμόν, λαβέ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ πορεύσῃ. ὅδε ἐγὼ ἔστηκα ἐκεῖ πρὸ τοῦ σε ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ· καὶ πατάξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πίνεται ὁ λαός. ἐποίησε δέ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ» (Εξόδ. ιζ´ 5-6). Καθὼς ὁ Μωυσῆς κτύπησε με τὴν ράβδον τοῦ τῆς γυμνῆς πέτρας τοῦ ὄρους Χωρήβ, ὅπως τοῦ εἶπε ὁ Θεός, ἀνέβλυσε νερό καὶ ἤπιε καὶ ξεδίψασε ὁ ὀλιγόπιστος καὶ ἀχάριστος λαός.

Ὑδωρ ἐκ πέτρας! Αἰῶνες μετὰ τὸν ἀπόστολος Παῦλος θὰ ἀποκαλύψει τὴν προτύπωση ποὺ βρίσκεται στὴν πέτρα τῆς ἐρήμου, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος προσφέρει τὸν ἑαυτὸν ὡς ζῶον νερό σωτηρίας (Α Κορ. ι´4).

Τὴν προτύπωση αὐτὴ ὁ θεόπνευστος ποιητὴς τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνοῦ τὴν προεκτείνει στὸ πανάγιο πρόσωπο τῆς ἀγνῆς Παρθένου.

«Χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν»[1]. Σταθερὴ πηγὴ ἐμπνευσης ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, πλουτίζει με δυνατὲς εἰκόνες – συμβολὰ τοῦ ἀπαράμιλλο ὕμνο ὡς πολὺτιμα πετράδια ποὺ συνθέτουν ψηφιδωτὸ εὐφῶνο. Ψηφιδωτό, ποὺ ζωγραφίζει τὸ μοναδικὸ πρόσωπο τῆς Πανάχραντης Κόρης τραγουδώντας ἀχόρταγα τὰ γλυκόφθογγα «Χαῖρε».

Πέτρα, σύμβολο σταθερότητας. Ἡ Μαριάμ μένει σταθερὴ στὴν πίστη, σταθερὴ στὴν ἀρετὴ, σταθερὴ με ἀπόλυτη προσήλωση στὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ ἡ προσήλωση θὰ τὴν οδηγήσει στὴν ταπεινὴ ἀποδοχὴ τοῦ μηνύματος τοῦ ἀγγέλου, γι’ αὐτὸ καὶ ἀξιῶνεται νὰ βαστάσει στὸ σῶμα τῆς τὸν Θεὸ Λόγο.

Πέτρα ἐρημική, ἀλάξευτη, καθαρὴ. Στὴν Αειπάρθενο συντελεῖται διπλὸ μυστήριον: Με παρθενικὴ καθαρότητα συλλαμβάνει καὶ κυοφορεῖ τὸν μονογενῆ Υἱὸ τῆς. Καὶ ὁ ἀλόχευτος τόκος τῆς εἶναι ὁ σαρκωθεὶς Θεός.

Πέτρα ποτιστική, δροσιστική, σωτήρια μέσα στὸ καύμα τῆς ἐρήμου. Ἐρημος ἡ γῆ ἀπὸ ἐλπίδες. Ἄνδρες οἱ ψυχὲς ἀπὸ παρηγοριά. Στὴν ἐρημὸν τοῦ ἀποστατημένου κόσμου ἡ δημιουργικὴ καὶ σωστικὴ ἐνέργεια τῆς θείας ἀγάπης μετατρέπει τὴν ἀψυχὴ πέτρα σὲ πηγὴ ὕδατος ζῶντος. Ἀπὸ τὸ πάναγνο καὶ ἀσπίλο σῶμα τῆς Θεοτόκου ἀνέβλυσε ὁ Ζωοδότης καὶ Λυτρωτὴς Κύριος. Καὶ οἱ ψυχὲς ποὺ διψοῦν τὴν σωτηρίαν, τρέχουν κοντὰ Τῆς, βρίσκουν τὸν Κύριο καὶ ξεδιψοῦν!

[1] Από τη Β΄ Στάση των Οίκων του Ακαθίστου Ύμνου.

Φιλοθέη Χ.Τ.

από το περιοδικό Η Δράση μας,

τεύχ. Μαρτίου 2018